

Halina Frąckowiak, Miłość

Przerosło mnie wielkie szczęście
Zmiażdżyło mnie i przygniotło
Rozmiata mi w oczach ziemię
Jak gwiazda ognistą miotłą
Płynę na jakiejś planecie
Stoję pod jakąś pochodnią
Największym szczęściem jest miłość
A szczęście największą zbrodnią

Ziemia maleje, jak komar
I brzęczy gdzieś koło ucha
Ach kto mnie wstrzyma, kto szumu
Słońc wirujących wysłucha

Kto ze mnie niebo wypije
Kto zgasi piekło gorczy
Nikt! Nic się nie dzieje, tylko
Serce żywcem palone aż syczy